

FENNTARTHATÓSÁGI TÉMAHÉT 2021.

SOK KICSI SOKRA MEGY!

2. számú melléklet

A megszolgált pénz

(Kabar népmese)Volt egyszer egy jómódú ember, annak meg egy lusta fia. Az apa reggeltől estig dolgozott, a fiú meg naphosszat csak lustálkodott. Nem is tudta, mi az a munka. Azt ette, itta, amit készen tettek eléje, olyan ruhákban járt, amit más keze készített. Ráadásul az apja pénzét is számolatlanul költötte.

Megelégelte ezt az apa, és elhatározta, hogy munkára szoktatja a fiát. Elvitte a szomszéd faluba, és béresnek adta egy esztendőre egy aranypénzért. Nem tetszett a fiúnak a béreskedés, de nem mert az apjának ellenszegülni. A gazdája azonban megtudta, hogy jómódú családból való, és így okoskodott: "Miért dolgoztassam ezt a legényt úgy, mint a többi béresemet? Ha keményen fogom, még megharagszik rám az apja!" Így aztán hagyta, hogy kedvére lustálkodjon a fiú. Ruházta, jól táplálta, és amikor letelt az esztendő, kifizette neki az egy aranypénzt.

Hazatért a legényt.

- No, fiam, dolgoztál-e? - kérdezte az apja.

- Dolgoztam.

— Megkaptad-e a bérédet?

- Megkaptam.

- Add csak ide!

A legény odaadta bérét, az apja meg fogta, és szó nélkül belehajította a folyóba. A legény nem törődött vele, mi történik az arannyal. Meg hát nem is volt az olyan nagy pénz - egy arany mindössze.

- No, fiam - mondta az apja -, dolgozz még egy esztendőt! Most egy távoli faluba vitte el a fiát béresnek.

- Látom - mondta a gazdának -, hogy szegény ember vagy, ezért nem is kérek pénzt a fiam munkájáért. Dolgozzék ingyen!

Sejtette a gazda, hogy nem ok nélkül szegődtette hozzá a legényt az apja. Már az első napon keményen megdolgoztatta, és csak napnyugta után adott neki enni. Így telt napra nap: mivel a gazda dolgos ember volt, már pirkadatkor munkához látott, és felkeltette a bérest is. Egész nap keményen dolgoztak mindketten.

Nehezebbre esett a munka a lusta legénynek. Nyögött, sóhajtozott, de a gazda úgy tett, mintha észre se venné, és egyre csak nógatta a bérest:

- Ahogy én dolgozom, úgy dolgozz te is! Ne maradj el mögöttem!

Egy idő múlva a fiú beleszokott a munkába, és már nógatni se kellett. A gazda olykor még meg is dicsérte. Lassan kérges lett a tenyere, elkopott a szép ruhája.

Amikor letelt az egy esztendő, azt mondta a gazda:

- Apád nem kért fizetséget a munkádért, de olyan derekasan dolgoztál, hogy nem bocsáthatlak el üres kézzel. Itt van két arany!

Hazatért a fiú. Ahogy meglátta az apja, rögtön megkérdezte:

- No, dolgoztál-e fiam?

- Dolgoztam.

- Aztán jól-e?

- Jól.

- Hát bért kaptál-e?

- Két aranyat kaptam.

No, add csak ide!

Odaadta a legény az aranyat, az apja meg meglepette a karját, hogy a folyóba vesse a pénzt. De a fiú odaugrott és gyorsan elkapta a kezét.

- Apám, ne dobd a folyóba ezt a két aranyat! Nehéz munkával szereztem!

Erre elmosolyodott az apa és ezt mondta:

- Látom, fiam, hogy megszolgáltad azt a pénzt! Amit pedig megszolgált az ember, azt nem szórja hiába! Érted-e most már?

- Értem, apám! - felelte a dolgos legény.

DFS 1999.08.07 <http://www.staff.u-szeged.hu/~csiszi/szemelyes/tortenet/temp/mpenz.htm> 2020.12.10.